

Janusz Lalewicz

Mechanizmy komunikacyjne "twórczej zdrady", Janusz Lalewicz, "Teksty" nr 6 (1974) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/3 (57), 70

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) LALEWICZ Janusz: Komunikacja językowa i literatura. Wrocław 1975, Oss., ss. 164, nlb. 2, zł 35.-

Poruszana w książce problematyka dotyczy literatury o tyle, o ile literatura jest szczególnym przypadkiem komunikacji językowej. Praca składa się z trzech części: część I - "Wypowiedź i akt mówienia" - precyzuje rozumienie opozycji *l a n g u e - p a r o l e*, prezentuje podstawowe zagadnienia teorii *p a r o l e* oraz zmierza do sformułowania ogólnej problematyki komunikacji językowej. Komunikacja pisemna omówiona jest w części drugiej ("Słowo pisane"), zaś media komunikacyjne -- w części trzeciej ("Techniki przekazu i systemy komunikacji").

BP/57/5

I.J.

(I) LALEWICZ Janusz: Mechanizmy komunikacyjne "twórczej zdrady" . "Teksty" 1974 nr 6 s.70-89.

"Twórczą zdradą" nazywa R.Escarpit taką reinterpretację - nieuchronną i nieświadomą zazwyczaj - dawnego dzieła przez dzisiejszą publiczność, dzięki której nabiera ono sensu aktualnego, a różnego od sensu, jaki miało w kontekście historycznym, w którym powstało. Artykuł próbuje określić warunki semantyczne i pragmatyczne, w których taka interpretacja aktualizująca, stanowiąca o żywotności diachronicznej utworów literackich, jest możliwa, oraz pokazać mechanizmy komunikacji językowej, dzięki którym się dokonuje.

BP/57/6

J.L.